Răsfoind analele

Recorduri fără pereche în decursul anilor

Dela Bob Fitzsimmons la Carpentier, Joe Louis, Toma Aurel și Lucian Popescu

În box, ca și în celelalte sporturi, recordurile abundă. Ele constau în performanțe de tot felul și cari, fără să fie omologate, prezintă un deosebit interes.

Aceste recorduri evocă figuri memorabile ale pugilismului mondial.

TENACITATE PUGILISTICA: 63 MATCHURI ȘI O SINGURA INFRANGERE

Americanul Gene Tunney, succesorul lui Dempsey, abandonând titlul de campion al lumii la toate categoriile, de bună voie, în anul 1928, și-a încheiat cariera pugilistică, după 9 ani de lupte, cu o singură înfrângere.

Din cele 62 matchuri disputate, începând din anul 1919, Tunney a câștigat 47 și a terminat 14 la egalitate.

Singurul său adversar care a reușit să-l învingă, a fost Harry Greb, care peste un an, avea să câștige campionatul lumii la categoria mijlocie.

Rivalitatea dintre Tunney și Harry Greb, a durat 3 ani de zile, adversarii înfruntându-se în total de cinci ori. Cu excepția memorabilei înfrângeri Tunney a câștigat 2 matchuri, celelalte două terminându-se la egalitate.

O SINGURA INFRANGERE DISCUTABILA

Dintre pugiliștii actuali, francezul Marcel Cerdan, campionul semi-mijlociu al Europei, a reușit ca până în prezent să nu fie declarat învins decât într'o singură întâlnire și aceia a pierdut-o prin descalificare. Socotim că francezul nu va putea menține prea multă vreme această aureolă.

Joe Louis și Peter Kane, ca să ne enumărăm decât aceste două celebrități, n'au pierdut în momentele de fată decât un singur match în cariera lor, ambii însă au cedat adversarilor respectivi. Max Schmelling și Benny Lynch, prin scoatere din luptă.

La noi, singur Constantin Cionoiu, campionul național semimijlociu, în timp de 10 ani, nu a suferit decât patru înfrângeri, ceace constitue o frumoasă performanță.

TOMA AUREL

Toma Aurel, a pierdut trei matchuri mai mult decât Cionoiu, dar faptul că a reușit să obțină peste hotarele țării 31 victorii, în Franța, Anglia și Statele Unite, unde a dispus printre alți, și de doi campioni ai lumii, doi fosti campioni mondiali, un campion european, etc., ne îndreptățește să socotim isprava lui Tomiță, ca superioară celei realizate de campionul categoriei semi-mijlocii.

LUCIAN POPESCU

Lucian Popescu, campionul Europei de categoria pană, în 13 ani, a fost învins doar de 11 ori, opt dintre adversarii săi fiind străini. In București, singur belgianul Achille Wimme a adăogat la palmaresul său un rezultat nedecis cu compatriotului nostru. Lucian Popescu era socotit pe atunci de francezi drept al doilea Carpentier. Este de remarcat că această apreciere survenise după succesele obținute împotriva lui Kid Oliva și Carlos Flix.

ILIE PETRESCU

Ilie Petrescu, învingătorul lui Ivan Virag, grație tenacității sale, în cei 6 ani de activitate profesională, a ținut piept adversarilor, pe care i-a întâlnit, necedând decât de 6 ori, în medie câte un insucces de fiecare an.

RECORDUL LUI CARPENTIER

Francezul Georges Carpentier, este deținătorul unui record pugilist, care nu a putut fi egalat, până astăzi de vreun alt boxeur.

Din anul 1908 până în anul 1923, faimosul pugilist francez a câștigat succesiv patru campionate europene și unul mondial, toate fiind obținute, pe ringuri străine prin scoatere din luptă.

In anul 1914, la Londra, Carpentier a silit pe englezul Young

LUCIAN POPESCU

Josef să abandoneze în repriza 10. Atunci a fost proclamat campion european de categoria semimijlocie.

După un an, la Monaco, termină în două reprize cu Jim Sullivan, care pierde astfel titlul continental al categoriei imediat superioară.

Din nou peste un an, la Gand, în Belgia, knock-out-ând pe faimosul Bombardier Welles, în repriza 4-a cucerește centurile de campion continental la categoriile semi-grea și grea.

Abia după 6 ani, la 12 Octombrie 1920 la Jersey-City (U. S. A.) reușește să devină campion al lumii, răpind trofeul lui Battling Levinsky.

Încearcă la 2 Iulie 1921, în acelaș oraș, să detroneze pe Jack Dempsey, însă de data aceasta este la rândul său knock-out-at în repriza 4-a. In această titanică luptă Dempsey își fracturează nasul.

TINEREȚEA LUI LUCIAN POPESCU

Dintre pugiliștii actuali, doar Lucian Popescu, belgianul Gustave Roth și olandezul Bob Van Klaveren, ar putea cuceri al patrulea trofeu continental.

Dar, spre a reedita recordul lui Carpentier este nevoie ca boxeurii menționați să adaoge la titlurile lor centura de campion al lumii, lucru foarte puțin probabil.

Șanse de reușită au Lucian Popescu și Klaveren, dat fiind că nu credem ca Roth — la 31 ani — să învingă pe Max Schmelling sau ori care alt protagonist. Campionul nostru mai are și avantajul că este cu 4 ani mai tânăr decât rivalii săi, iar pe de altă parte Karl Blaho, deținătorul trofeului la categoria ușoară, nu este un adversar periculos.

BOXEURUL, CARE NU A SFARȘIT NICI UN MATCH LA EGALITATE

Gigantul italian Primo Carnera, succesorul lui Jack Scharkey la titlul suprem, dela debutul său — petrecut la 12 Septembrie 1928 la Paris — și până la sfârșitul carierii sale — Decembrie 1937, din 98 întâlniri, nu a terminat o singură dispută la egalitate.

Colosul și-a martelat adversarii în majoritatea cazurilor, căci el nu a dat decât rare ocazii ca să fie învins.

Din cei 11 învingători, 3 erau negrii Larry Gains, Leroy Haynes și Joe Louis.

Recordul oarecum curios al

„micului Bebe", a stârnit scandaluri de proporții mari, întru'cât rezultatele obținute de gigant au fost multă vreme contestate, socotindu-se că nu este posibil ca în 9 ani să nu se pronunțe nici o decizie de egalitate în nici una din matchurile lui Carnera.

Cert este că nici un pugilist, cu excepția lui Carnera, nu se poate mândri cu un asemenea succes.

CAMPION MONDIAL LA TOATE CATEGORIILE IN CEL DE AL 19-LEA MATCH!

Anglo-americanul Robert Fitzsimmons, este deținătorul unui record pugilist excepțional.

El a devenit campion al lumii la toate categoriile odată cu victoria sa asupra lui James J. Corbett, pe care l-a învins prin k. o. (14 la 17 Martie 1897) în localitatea Carson-City. Era al 19-lea match, pe care Bob îl susținea. Nici o altă celebritate a „sportului cu mănuși", nu a câștigat supremația, după un număr mai redus de matchuri, deși Fitzsimmons era în vârstă de 35 ani, fiind handicapat și de greutate.

DUPA MAI PUȚIN DE 50 MATCHURI

Au devenit campioni ai lumii după mai puțin de 50 întâlniri disputate: Jim Corbett, învinsul lui Fitzsimmons, care cucerise titlul în cel al 22-lea match, din carieră, pe când John Sullivan, părintele campionilor mondiali, după opt matchuri mai mult.

Polono-americanul Allan Hostack, deținătorul trofeului la categoria mijlocie a fost proclamat campion în a 42-a întâlnire din carieră, iar ceilalți campioni, după cum urmează:

Jack Scharkey, Emile Pladner și Meckey Walcker (45), Al. Brown (46), Max Schmelling (52), Young Perez (53), Tunney și Dempsey (60), Braddock (84), Carpentier (87), Carnera (80), Routis (76), Criqui (109), etc.

CAMPION AL LUMII LA 18 ANI

Suprema satisfacție a unui pugilist este de a cuceri titlul suprem. Puțini boxeuri și-au ajuns ținta la o vârstă foarte fragedă. Dar cel care a reușit ca în această direcție să rămână în lumină este americanul Johnny Coulon, care la 18 ani era proclamat campion al lumii la categoria cocoș, în anul 1907.

Titlul i-a fost atribuit fără să lupte, întrucât superioritatea sa se manifestase printr'o serie de victorii. Conducătorii forului suprem nu s'au înșelat căci Coulon nu i-a desmințit, reușind să-și păstreze șapte ani trofeul. Până la retragerea sa, care s'a produs în anul 1914, după ce fusese knock-outat în repriza 3-a de Kid Williams, a urcat de peste 100 ori ringul, învingând în 52 întâlniri și terminând la egalitate 39.

De atunci până în prezent, din seria nesfârșită a celor care au ajuns în fruntea piramidei, niciunul nu a putut să reediteze performanța rămasă unică a lui Couton.

Francezul Young Perez și canadianul Lou Brouillard, la 20 ani, și-au înscris numele pe lista campionilor lumii.

Joe Louis, acest miracol pugilist, la 23 ani a curmat supremația de scurtă durată a șomeurului James J. Braddock, tată a patru copii.

Scoțianul Peter Kane, gloria pugilismului britanic, a învins pe americanul J. Jurich, cucerind titlul la 21 ani.

Henry Armstrong, rivalul lui Joe Louis și Georges Carpentier la 26 ani, au răpit titlurile respectiv lui Petey Sarron și Battling Levinsky, în timp ce Sulliveta, Scharkey, Criqui, Johnson, reușeau acelaș lucru la 30 ani.

Prunescu

Insemnări

Reuniunea de reluare a activității

a evidențiat insuficienta pregătire a judecătorilor sprtivi

În patru matchuri amatoare s'au pronunțat trei decizii injuste

După două nopți — la nuit porte conseil — nu am ajuns încă la convingerea că, juriul reuniunii desfășurată Sâmbătă seara în arena circului Milea, a fost bine inspirat în darea sentințelor.

Matchurile amatoare au fost cele cari au avut de suferit pe urma incompletei pregătiri a oamenilor ce au acceptat dificila misiune de a împărți dreptatea.

Sunt obligat să fac o paranteză și să mă declar satisfăcut de faptul că, în matchul Luka Popovici — Ștefan Bogdan, au luat loc la pupitrele hotărîtoare, oameni cari știu să mențină la nivel, prestigiul imparțialității românești. Altfel s'ar fi putut întâmpla să interceptăm o decizie asemănătoare celor date acum câteva săptămâni la Belgrad și în baza cărora Ilie Petrescu nu a învins pe Virag și Constantin Cionoiu nu s'a dovedit a fi egalul lui Luka Popovici.

Dar, să revenim la oile noastre și să ne ocupăm de subiectul mai sus propus.

Repetăm: judecătorii matchurilor de Sâmbătă seara nu s'au dovedit prea bine inspirați în darea deciziilor și, în trei din cele patru matchuri de amatori, au fost alături cu realitatea.

Seria rezultatelor neconforme cu fizionomia luptelor a început odată cu desfășurarea primei întâlniri.

Marin Dobrescu a primit decizia la puncte și Alexandru Radu a coborît treptele ringului în învins „gratuit". Se pare că juriul nu a ținut socoteală de slabul sfârșit de match efectuat de Marin Dobrescu și a dat decizia pe baza antecedentelor celui care a beneficiat de ea.

Greșala s'a repetat în matchul dintre Gheorghe Niculescu și Alexandru Câlcic și a culminat în disputa care a pus față în față pe Ludovic Sânghecorghe, cu Grigore Matei.

In prima din cele două dispute menționate mai sus, Gheorghe Niculescu a făcut box a aplicat lovituri variate, a stăpânit directa de stângă și a pus pe adversarul său în situația de a culege — în repetate rânduri — a întreagă serie de „muște".

In asemenea împrejurări, Câlcic nu putea revendica dreptul de a se considera egalul adversarului său. Juriul i-a fost însă favorabil și a pronunțat verdictul știut.

S'a făcut deci o a doua nedreptate.

Cea de a treia a intervenit odată cu sfârșitul matchului Ludovic Sânghcorghe — Grigore Matei după care primul a fost declarat învingător la puncte fără ca secundul să fi fost cu ceva inferior.

Este perfect adevărat că Sângheorghe a dominat puțin în primai repriză și a sfârșit matchul mai bine decât adversarul său. A primit, în schimb, în cea de a doua repriză, atât de multe crochete de dreapta, încât numai o scoatere din luptă a omului din față putea să-i asigure victoria.

Se va spune poate că, Sângheorghe a bine meritat prin faptul că a izbutit să rămână în picioare dupăce recepționase lovituri de catapult. Toată stima pentru rezistența lui Sângheorghe.

S'au întrebat însă d-nii judecători, dece a primit Sângheorghe o avalanșă de asemenea lovituri?

Simplu: pentru motivul că întreaga repriză a doua a fost sonat și nu a știut ce se petrece cu el. Un caz asemănător — poate comparația este puțin deplasată — s'a petrecut în primul match dintre Joe Louis și Max Schmeling — vizionat la cinematograf — și în care fostul campion mondial a plasat în maxilarul actualului deținător al titlului suprem, câte crochete de dreapta a vrut. Rezultatul s'a văzut. Joe Louis a pierdut prin scoaterea din luptă, deși a avut reveniri neașteptate.

La fel s'au petrecut lucrurile în matchul de care ne ocupăm și suntem convinși că Ludovic Sângheorghe nu s'a simțit la largul său nici dupăce gongul final a pus capăt luptei.

Starea de fapte expusă de noi nu poate fi contestată. Este un sever adevăr care ne îndreptățește să socotim că, și refuzul cadrelor oficialilor — dacă nu totala lor înlocuire — se impune.

JENNY DUMITRESCU